

mgr Dorota Jezusek
Szkoła Podstawowa nr 18 w Zabrze

SCENARIUSZ

SPOTKANIA Z RODZICAMI

Temat: Jak pomóc dziecku, aby poradziło sobie z własną agresją?

Cele:

- rodzice próbują uświadomić sobie źródła agresji
- poznają sposoby radzenia sobie z agresją swoich dzieci

Metody pracy:

- dyskusja, „burza mózgów”, praca w grupach

Środki dydaktyczne:

- kartki, pisak, magnetofon, nagrania muzyczne, plansze

Przebieg spotkania z rodzicami:

1. Rodzice siadają w kręgu. Otrzymują od nauczyciela karteczki ze zdaniami, które mają dokończyć:

Nazywam się

Jestem rodzicem

Odczytują swoje zdania.

2. Burza mózgów – Czym jest agresja?

Rodzice mówią jak rozumieją agresję np. agresja może kojarzyć się z gniewem, strachem, złością, wściekłością, lękiem, brutalnością, krzykiem, lękiem, bezradnością, przemocą, chamstwem, buntem...

Nauczyciel zapisuje na tablicy określenia agresji wymieniane przez rodziców.

3. Nauczyciel podaje jak rozumie agresję większość psychologów:

„Większość psychologów rozumie przez agresję każde zamierzone działanie mające na celu wyrządzenie komuś lub czemuś szkody, straty, bólu fizycznego lub cierpienia moralnego.”

4. Ćwiczenie – „Wracamy do swojego dzieciństwa”
Można włączyć cichą, spokojną muzykę. Prosimy rodziców: Wyobraź sobie, że znowu jesteś dzieckiem. Masz 7,8, a może 9 lat...Zdarza ci się być niegrzecznym, nieposłusznym, a nawet agresywnym...Przypomnij sobie takie sytuacje...Co w tamtych sytuacjach robili ludzie wokół ciebie? Co w ich zachowaniu pomagało ci się uspokoić? Co budziło jeszcze większą złość, agresję ? ... A teraz spróbuj krótko zanotować swoje spostrzeżenia (rodzice mają kartki na których napisane jest to co mówił nauczyciel).
5. Rodzice dzielą się swoimi wspomnieniami i podają co pozwalało im się uspokoić, a co budziło w nich agresję. Nauczyciel ma przygotowane dwie plansze na których zapisuje(na odpowiedniej planszy) ich spostrzeżenia :

Co pomagało w wyciszeniu negatywnych emocji?
Np. życzliwość, cierpliwość, wyrozumiałość, przytulenie, zrozumienie przyczyn takiego zachowania.

Co wzmagało negatywne emocje (złość, bunt)?
Np. krzyk, bicie, kary, zakazy, gniew

Nauczyciel podsumowuje: „Agresja rodzi agresję. Najlepiej nie reagować na agresję – agresją.”

6. Praca w grupach – rodzice próbują ustalić wnioski: Jak pomóc dziecku, aby poradziło sobie samo z własną agresją? Rodzice zapisują swoje wnioski na planszach. Zawieszenie plansz i odczytanie wniosków.
Np. Wysłuchać swoje dziecko, nie reagować impulsywnie (ważny jest spokój rodzica), postarać się zrozumieć problem dziecka, stworzyć bezpieczną atmosferę w domu rodzinnym (miłość), zwracać uwagę na pozytywne cechy dzieci (chwalić), rozmawiać z nimi, pokazać im inne sposoby rozwiązywania problemów, poświęcać swoim dzieciom więcej czasu (np. wspólne zabawy, spacer, wspólne oglądanie telewizji, wspólne wyjścia do kina czy teatru).
7. Dyskusja na temat tych wniosków.

8. Nauczyciel stwierdza na koniec więc, że aby dziecko mogło sobie poradzić sobie z własną agresją:

- W domu musi panować atmosfera ciepła, miłości i zainteresowania sprawami dziecka. Jego potrzeby powinny być bezwarunkowo zaspokojone; nie wolno zapewniać poczucia bezpieczeństwa, miłości tylko pod warunkiem spełnienia przez dziecko naszych oczekiwań.
- Dziecku trzeba mówić, co jest dobre, a co złe, tak wcześnie, jak to możliwe.
- Rodzice powinni wytyczać jednoznaczne reguły postępowania zrozumiałe dla swoich dzieci.

Natomiast dziecko nie poradzi sobie z agresją, gdy:

- Rodzice będą apodyktyczni.
- Rodzice nie będą angażować w sprawy swoich dzieci.
- Rodzice nie ustalą reguł postępowania swoim dzieciom.

RODZICÓW NIE ZASTĄPI ŻADNA INNA INSTYTUCJA.

LITERATURA:

- 1. JOANNA DANILEWSKA, „AGRESJA U DZIECI – SZKOŁA POROZUMIENIA”, WSiP, WARSZAWA 2002.**
- 2. POWIERNIK RODZIN, NR8, WYCHOWANIE PRORODZINNE, „SPOSOBY RADZENIA SOBIE Z AGRESJĄ”, KATOWICE 1997.**